

Moje przeżycia w czasie okupacji niemieckiej

76
183

Upracowanie

W 1939 roku Niemcy polili Polskę i zabrali w niewolę. Zawęli ludów do różnych więzienia i obory. Zabierali wielkich uroczych ludzi do niewoli i zabijali, że nie było po nich śladu. Wielek polscy ludzie przed swoim imieniem się kryli, psali krawy, przebywali w różnych lasach. Za kilka lat jeszcze więcej rozpoczęło się tych oborów. Budowali różne piece, w których miały ginać masy ludzi. Największe obory to były Majdanek, Oświęcim i Dachau. Jest jeszcze tych oborów, ale więcej ale te są najwspanialsze bo w nich najcięższej ginęły ludzie. W straszny sposób mieli się Niemcy nie tylko na winnych, ale takie na niewinnych dzieciach mając po dwa miesiące lub więcej. Brali dzieciaka za nogę i rzucały o bruk, aż się rotrzepał. Byli tacy Ukrainscy, którzy chodzili po wiejskich i miastach ranią i mordując, w okrutny sposób. Zabierali matkom dzieci od piersi i zabijali, a matki wywiliły na daleko

185

mezicarnie lub na robote. Czy nie krojało się serce matki widząc swoje
dziecko tak uchrutny sprób meczone. Dlatego tatuaż takie wywarili na robocie
do Niemiec. W domu zaparował wielki smutek, ponieważ mamusia była bardzo
chora. Ta pana tygodni przyśała wiadomość, że tatuaż nie żyje. Jedenie wieksze
smutki i żałoby zaparowały w marce rodzinie. To uchahany tatuaż. Nie to
dzieci było bez ojca, bez matek bez dachu nad głową. Trudno się po nowych miastach
gadne i obdarowane. Podtrzymałem matce serce mi o molo nie pękało, gdy zobaczyłem swoich
braci i siostry w strasznej nędzy. Braciom pokazali swoje iż, historię, geografię
i wiele jeszcze urocznych przedmiotów. Wszyscy wręczliście dzieci po niemiecku. Wywozili z Polski
drogacenne pamiątki po nowych dawnych malarskich insygniesach i poetach. Inwesto
to wszysktu przez pięć lat. Niemcy chcieli zasiedlać cały świat, lecz im się nie udało

I 1943 r. zamalały się potęgi niemiecka. Wtedy wybuchły walki, a z nimi razem
wzrosły dostrzeżenia, któregośmy bardzo pragnęli, bo się rozwijała handel zagraniczny
i Polaków było więcej.

Elżbieta Kowalska

Stanisław

uczenica III v szkole powstańczej w Bielsku